

[Marianne Jelved]

går fuldstændig skævt. Lad dog tingene få lov at gro.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg kan ikke forstå, at SF's ordfører gang på gang konstaterer, at der er uenighed om, hvem der har foreslået den dagsorden, flertallet vedtager om lidt. Den dagsorden er faktisk så bred, og de alternative ordninger er en så bred vifte, at selv SF såmænd også kunne være med i den.

SF har foreslået en dagsorden – og jeg går ud fra, at den er seriøst ment, og at SF gerne vil have den vedtaget, den er ikke bare stillet, for at man skal markere sig – hvor det i den sidste pind hedder:

» – at nedsætte et udvalg med det formål senest den 1. januar 1992 at fremkomme med en handlingsplan til afskaffelse af ventelisterne.«

Så bliver jeg altså nødt til at spørge igen: Hvor lang skal den handlingsplan være? Hvor mange år skal det vare? Nu var fru Pernille Frahm heroppe og sige, at den dér rundt regnede milliard, der var afsat til børnepakken, skulle bruges til det her. Er det ikke noget med 7 mia. kr., hvis vi over bare et par år skal afskaffe dem? Hvor mange år skal det køre? Hvis det er en handlingsplan over 15 år, så kan det måske løses, men det tror jeg ikke rigtig at SF har forestillet sig.

Så nu spørger jeg igen: Hvor lang skal den være? Hvor mange år skal den køre over? Og hvor mange penge har man tænkt sig at afsætte? Og hvor er det, vi skal skaffe pengene? Skal vi udskrive flere skatter? Eller hvordan er det?

(Kort bemærkning).

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg er meget tilfreds med, at fru Marianne Jelved ligesom SF kan se en interesse i at starte nogle udviklingsprojekter i nogle kommuner, for at vi kan blive inspireret af et sådant arbejde.

Til fru Bente Juncker vil jeg sige, at hvis hun læser den sidste del af SF's dagsordensforslag – som selvfølgelig, fru Bente Juncker, skal tages seriøst, andet skulle der ikke være at bruge Folketingets tid til – så vil hun se, at der faktisk står, at vi ønsker et udvalg nedsat med det formål senest den 1. januar 1992 at komme med en handlingsplan.

Jeg ville jo være et fjols, hvis jeg stod her på talerstolen i dag og sagde, hvad det udvalg, som skulle arbejde med en handlingsplan, skulle fremkomme med. Det er klart, at udvalgets arbejde skulle afdække forskellige modeller for tidsrammen for afvikling af ventelisterne. Jeg vil ikke stå her og sige på hvilket åremål, al den stund det må være et spørgsmål om politisk vilje i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det er en bemærkning til fru Pernille Frahm, som tilsyneladende har nogle problemer med ordene fleksibilitet og alternativ. Det kan jeg egentlig godt forstå, for vi har set alternative løsninger i nogle enkelte kommuner, bl.a. Thyborøn-Harboør. Hvis begrebet alternativ dækker over det, så er Socialdemokratiet også lodret uenig. Men det er ikke det, der er sagt fra denne talerstol. Det er ikke det, der er ment.

Der er ment fleksible løsninger, som der i øvrigt er peget på i denne rapport, som jeg også gætter på at SF er udstyret med. Den er lavet af Frie Børnehaver & Fritidshjem, den er lavet af DUI-Leg og Virke, af BUPL, af PMF, af Dansk Kommunal Arbejderforbund og af forældreforeningen FOLA.

De siger meget konkret, at der er 75.000 børn på ventelisterne – ikke i overmorgen, men om nogle år. Vi er nødt til at forsøge at få traditionelle, almindelige daginstitutioner udbygget så langt, som vi nu kan komme politisk rundt omkring i kommunerne, og så langt, som vi kan komme herinde. Men vi er også nødt til, hvis vi har målet for øje: at få afskaffet ventelisterne – at finde ud af, om der er nogle fleksible løsninger, vi i nogle overgangsperioder må betjene os af.

De organisationer peger helt konkret på, hvad man kan gøre i boligforeningerne, hvad man kan gøre i forhold til virksomhedsbørnehaver, hvad man kan gøre i forhold til § 70-ordninger, der, som jeg har været inde på før, har den sikkerhed med hensyn til tilsyn, som SF også er optaget af, og som vi er enige i.

I de grupper, der har børn som deres hjertesag – vi har jo trods alt også andre sager på hjerte – har man faktisk selv erkendt, at man er nødt til at finde nogle fleksible muligheder. Men ikke hvad som helst, ikke hvor som helst. Det skal være ordentligt og fornuftigt.